

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TV ANABİLİM DALI
SİNEMA-TV BİLİM DALI

KORKU SANATI
VE
BEYOĞLU KONTU, GIOVANNI COGNAMILLO
(Yüksek Lisans Projesi)

Projeyi Hazırlayan: **Rüçhan Beste ÇOBANOĞLU**

İSTANBUL, 2009

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TV ANABİLİM DALI
SİNEMA-TV BİLİM DALI

KORKU SANATI
VE
BEYOĞLU KONTU, GIOVANNI SCOGNAMILLO
(Yüksek Lisans Projesi)

Projeyi Hazırlayan
Rüçhan Beste ÇOBANOĞLU
Öğrenci Numarası
070770012

Danışman:
Doç. Burak BUYAN

İSTANBUL, 2009

YEMİN METNİ

Sunduđum Yüksek Lisan Projesi, Akademik Etik ilkelerine bağlı kalarak, hiç kimseden akademik ilkelere aykırı yardım almaksızın bizzat kendim hazırladığıma and içerim. 11/06/2009

Aday: Rüçhan Beste obanođlu

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ
TEZLİ YÜKSEK LİSANS SINAV TUTANAĞI

01.07.2009

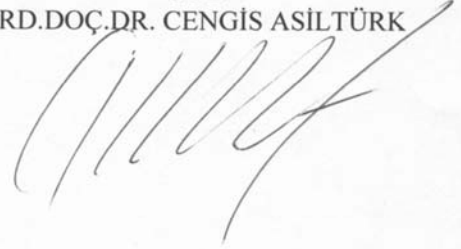
Enstitümüz *Sinema-Tv* Anasanat dalı *Sinema-Tv* Sanat dalı yüksek lisans öğrencilerinden 070770012 numaralı *Rüçhan Beste Çobanoğlu'nun* "*Beykent Üniversitesi Lisansüstü Eğitim - Öğretim ve Sınav Yönetmeliği*"nin ilgili maddesine göre hazırlayarak, Enstitümüze teslim ettiği "*BEYOĞLU KONTU GIOVANNI SCOGNAMILLO*" konulu tezini, Yönetim Kurulumuzun 18.06.2009 tarih ve 2009/15 sayılı toplantısında seçilen ve Taksim Yerleşkesinde toplanan biz jüri üyeleri huzurunda, ilgili yönetmeliğin (c) bendi gereğince (50) dakika süre ile aday tarafından savunulmuş ve sonuçta adayın tezi hakkında *oyçokluğu/oybirliği* ile *Kabul/Red veya Düzeltme* kararı verilmiştir.

İşbu tutanak, 7 nüsha olarak hazırlanmış ve Enstitü Müdürlüğü'ne sunulmak üzere tarafımızdan düzenlenmiştir.

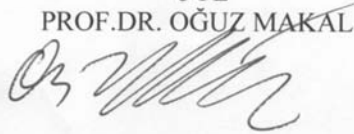
DANIŞMAN
DOÇ.DR. BURAK BUYAN

ÜYE
YRD.DOÇ.DR. CENGİS ASILTÜRK

ÜYE
PROF.DR. OĞUZ MAKAL

Özet

“Korku Sanatı” adlı tez çalışması, sinema yazarı ve tarihçisi Giovanni Scognamillo’nun yaşamını, korkunun sanata yansımasıyla oluşan sembelleri, gotik edebiyat, sinema ve resim üzerinden incelemektedir.

Bu tez çalışmasının ürünü olarak “Giovanni Scognamillo, Beyoğlu Kontu” belgesel filmi, korkunun sanatlarına olan tutkusuyla yaşayan bir insanın, umut veren hikayesini anlatmayı amaçlamaktadır. Bir insanın, yaşamında karşılaştığı kişi ve durumlardan etkilenişini nasıl görsel ya da yazılı olarak ifade ettiği açıklık kazanmaktadır.

Tez çalışmasının ilk bölümünde korkunun tanımı ile gotik sanata değinilmiştir. İkinci bölümde, kullanılan yöntem olan belgesel sinema anlatılmıştır. Daha sonra, üçüncü bölüm, “Giovanni Scognamillo, Beyoğlu Kontu” filminin yapımına ayrılmıştır. Son olarak, “Korku Sanatı” tez çalışması, filmle ilgili ekler ve sonuç bölümü ile neticelendirilmiştir.

Anahtar kelimeler : Gotik, Sinema, Edebiyat, Belgesel

Abstract

The thesis study “ Art of Fear” investigates the film historian and writer Giovanni Scognamillo’s life and the symbols be that has been formed by the horror reflection on art over gothic literature, cinema and painting.

The product of this thesis study,“Giovanni Scognamillo, Count of Beyoğlu”, documentary movie presents the hopeful story of a man lives with passion for horror arts. It clarifies how even a man expresses the visual or written response for the people and the situations in the life.

Definition of fear and gothic art is mentioned at the first part of the thesis. In the second part, documentary cinema is explained because of its relevance to the method used for the project. Subsequently, the third part is reserved for the production of “Giovanni Scognamillo, Count of Beyoğlu”. Finally, “Art of Fear” thesis study is brought to an end with the conclusions and appendix.

Key words: Gothic, Cinema, Literature, Documentary

İÇİNDEKİLER

Yemin Metni.....	I
Tezli Yüksek Lisans Sınav Tutanağı.....	II
Türkçe Özet ve Anahtar Kelimeler.....	III
İngilizce Özet ve Anahtar Kelimeler (Abstract).....	IV
İçindekiler.....	V-VI
GİRİŞ	1
1. KORKU VE FANTAZYANIN SANATA YANSIMALARI.....	3
1.1. Korku nedir?.....	3
1.2. Korku ve Sanat Buluşması, Gotik İmgeler.....	4
1.2.1. Gotik Edebiyat.....	5
1.2.2. Gotik ve Çizgi Roman.....	8
1.2.3 Gotik ve Sinema.....	8
2.BELGESEL SİNEMA.....	11
2.1. Belgesel Film Nedir?.....	12
2.2. Belgeselin Amacı.....	12
2.3 Belgeselde Anlatım.....	14
3. “GIOVANNI SCOGNAMILLO, BEYOĞLU KONTU” BELGESEL FİLMİ...15	
3.1. Projenin Konusu.....	15
3.1.1. Giovanni Scognamillo kimdir?.....	15
3.1.2 Giovanni Scognamillo’nun Yaşamı Ve Gizem.....	22
3.2. Projenin Amacı.....	22
3.3. Projenin Yapım Süreci.....	23
3.3.1. Konunun sınırlandırılması.....	23
3.3.2. Öngörüşmeler, Arşiv Taraması.....	24
3.4. Yapım Süreci.....	25
3.4.1. Animasyon Süreci.....	25
3.4.2. Çekim Süreci.....	26
3.4.3. Kurgu Süreci.....	26
3.5. Filmin Künyesi.....	27
3.6. Filmin Anlatımı.....	28

SONUÇ	45
KAYNAKÇA	47
ÖZGEÇMİŞ	48

GİRİŞ

Giovanni Scognamillo, ünlü bir sinema tarihçisi ve yazarı olmasının yanı sıra, özellikle korku sineması ve edebiyatına olan tutkusunu profesyonel hayata taşımıştır. Korku sinemasının vazgeçilmez karakterleri olan canavar ve yaratık figürlerini, kartpostallarını bir koleksiyoncu gibi toplarken, aynı zamanda bu varlıkların yaratılma süreçlerini yazılı ve görsel kaynaklardan araştırarak çeşitli kitaplar yazmıştır. Gizemciliğe merakı çevresi tarafından bilinmektedir. Ayrıca tüm yaşamını Beyoğlu'nda geçirdiği için, Onat Kutlar, Giovanni Scognamillo'ya, "Beyoğlu Kontu" lakabını uygun görmüştür ve Atilla Dorsay tarafından kullanılmıştır. Bu lakap, projenin oluşmasında temel olarak alınmıştır.

Projenin amacı, bugüne kadar belgesel anlatımında normal kabul edilen öyküleme tekniğini, Sergei Eisenstein'in anlaksal kurgu mantığı çerçevesinde kırmaya çalışmaktır. İki birbirinden bağımsız görüntünün arka arkaya gelmesiyle bir anlam oluşturmaları ve bir açıklama cümlesine bağlı kalmaksızın, izleyiciyi filmin içine katılıma zorlama biçimi, daha önce Joris Ivens ve Dziga Vertov tarafından denemiştir. Fakat ülkemizde bu türün öne çıkan bir örneği yoktur. Tanınmış bir insanın bu belgesel çerçevesinde ele alınmış olması, tekniğin daha çok izleyiciye ulaşmasına yardımcı olacağı düşünülmüştür. İlerleyen bölümlerde de açıklanacağı gibi, belgesel sinemadaki anlatım tekniğinin, televizyon belgesellerinde de kullanılıyor olması, belgeselin anlatımını sinema dilinden ayırmaktadır. Farklı bir anlatım biçimini denemek, belgeselin birbiriyle bağlantılı görsel kolajından oluşturmak hedeflenmiştir.

Örnek vermek gerekirse, Giovanni Scognamillo'nun doğumu söz konusu olduğunda, dua eden bir kadın ve bir erkek görüntüsünün arkasından, bir istiridyenin açılma görüntüsü ve yine bu çiftin kucağında bir bebek görüntüsü kurgulanarak, bir yazı veya bir söze gerek duymaksızın doğum olayı anlatılmıştır.

Giovanni Scognamillo, yarattığı fantastik dünya içerisinde kendisini bir canavar olarak görmekte ve genellikle yalnız hissetmektedir. Bir röportaj yapıp, belgesele büyük katkı sağlayacak bir soru yöneltmektense, daha önceki televizyon görüntülerini, kendi çekmiş olduğu videolarla kurgulanırsa, cevap elde edilmiş olunur. Ayrıca, televizyon görüntüleri, geçmişi anlatmada şu an çekilen görüntülerden daha fazla anlam içermektedir. Çünkü, bu

kişinin ele alınan konularla ilgisi sadece yönetmenin bakışı ile sınırlı kalmamakta, farklı kişilerin bakışından yararlanılarak perspektifin geniş yüzünü göstermektedir. Bunun yanında, akademik çalışma mantığındaki atıf yapma geleneği, belgesel üzerinde de uygulanarak, tez projesi çalışmasını akademik bakış açısına dönüştürmektedir.

Bu belgesel, bir insanın tüm yaşamını ortaya dökmek, en gizli sırlarını ifşa etmek, her ilgili olduğu alanda bilgi vermek için düzenlenmiştir. Konu, Giovanni ve korku motifleri olarak sınırlandırılmış ve bu çizgiler dahiline giren gizem konuları ele alınmıştır.

Scognamillo'nun kamera arkasındaki çalışmaları yerine, kamera önündeki performansından bahsedilmiştir. Böylelikle sınırları net olan korku kavramı içerisinde, Kutluğ Ataman'ın gerilim filmi olan "*Karanlık Sular*" filminden Giovanni Scognamillo'nun görüntüleri kullanılmıştır.

Seksen senelik yaşam dilimi içerisinde, bir insan yaşamının ilgi alanlarıyla nasıl şekillendiği gözler önüne serilmektedir. Kendini hayatta tek zannederken, edinilen birikim ve uyumun zaman tanımaz özelliğiyle kendisinden yarım asır genç insanlarla aynı fantastik dünyayı paylaşılması görüntülenerek, izleyiciler içinde bir umut kapısı aralamaya çalışılmaktadır. Bu tez projesinin, sinema tarihi içerisinde bir boşluğu doldurarak, yenilik getiren bir emsal teşkil etmesi umut edilmektedir.

1. KORKU VE FANTAZYANIN SANATA YANSIMALARI

“İnsanların korkmaması, korkusuz olması, cesaretli ve güçlü olduklarını göstermez.

Tam tersi, budala olduklarının temel belirtisidir.”

Erasmus

1.1.Korku Nedir?

Korkunun tıp dilinde kullanılan adı fobi (phobie), Yunanca Phobos kelimesinden gelir. Phobos, Yunan mitolojisindeki dehşet tanrısıdır ve korku, kaçış, dehşet, panik anlamına gelmektedir.¹

Korku, canlının algıladığı, tasarladığı tehlike durumunda, kişi, nesne ve olay karşısında göstermiş olduğu evrensel, doğal bir duygu durumudur. Bu duygu durumu insanın insan olabilmesi için gerekmektedir. İnsan, korkusunu bastırılmaya çalışıldığında ya da korkulardan kurtulmak istedikçe diğer duyguları da yaşayamaz hale gelmektedir. Bir bakıma kişi, insan olma özelliğini kaybetmektedir.²

Yerleşik hayata geçmiş, modern toplumundaki insanın çevresinde yaşamını tehdit eden unsurlar azalmış, bunun yanında kendini dış dünyaya karşı koruyacak silahlar da geliştirmiştir. Daha öncede belirttiğimiz gibi, insan olabilme yetisini koruyabilmek için suni korkulara ihtiyacı vardır.

¹ Köknel, Ö., Kişilik, İstanbul, 1986, s.274.

² Köknel, Ö., Korkular, Takıntılar, Saplantılar, İstanbul, 1998, s.16

1.2. Korku ve Sanat Buluşması, Gotik İmgeler

Günümüzde insanlardaki temel korkuların simgeleşmesinde, somutlaştırılmasında masallar, korku öyküleri, romanları ve sinema filmleri yer almıştır.

Korkunun sanatta şekillenmesinde insanlar korku yaratan imgeleri anlamsız, gelişigüzel, gereksiz biçimde seçip kullanmamışlardır. Bunlar ilk ve ilkel insanın yarattığı simgelerin modern insanın düşüncesine, tasarımına, yaratıcılığına göre değiştirilmesi ve yeniden biçim kazanmasıdır.

Böylece çağımızda yaşayan birey için, korku romanı okuma ya da korku filmi izleme yoluyla temel korkuları ve bunları çoğaltan, şiddetlendiren geçmiş, günlük, gelecek korkularını, yarattıkları kaygıyı simgeleştirerek azaltma, yumuşatma olanağı ortaya çıkmıştır. Korku romanlarındaki ya da filmlerindeki simgeler ister ilkel ister çağdaş olsun, amacı temel korkuları azaltmak, bunların yönünü değiştirmektir. Ayrıca, insanın korku yaratan durumun, kişinin, nesnenin ve olayın üstüne gitmesi, bunlarla karşılaşması, bir süre sonra bunlara karşı duyarsızlaşma yaratmakta, insanı günlük korkulardan, fobilerden kurtarmaktadır.

Fantastik ise, “ben” ve “ben olmayan”, “gerçek” ve “gerçek olmayan” arasındaki güvenli olmayan sınırlarda dolaşan kavramdır. İnsanın kendisini tanımlayabilmesi için, kendisi gibi olmayana ihtiyacını gidermektedir.³

Korku filmleri ve korku romanları her dönem popüler olmasına rağmen, her on ya da yirmi senede bir korkuya olan düşkünlük artmaktadır. Bu dönemlerin, ekonomik krizler ve toplumsal anksiyetenin yükselmesiyle aynı zamanda gerçekleşmesi bir tesadüf değildir.⁴

Gotik terimi, değişik anlamlarla yüklüdür. Sadece bir edebiyat, bir mimari türünün ya da sanatsal bir eğilimin ötesindedir, önemli olan abartılmış duygulardır. İnsanın bilinmeyene, görünmeyene, doğaüstü sayılan olay ve kişilere karşı geliştirmiş olduğu merakla karışık hazdır. Gotiğin temeli korku, endişe, gerilim, dehşet ve gizem uyandırabilmek için gerekli olan atmosferdir.

³ Donald, J., *Fantasy And The Cinema*, London, 1989, s.237.

⁴ King, S., *Danse Macabre*, Massachusetts, 1982 , s.40

Gotik ile Fransız Devrimi arasındaki ilişkiyi ilk kuran, “sadizm” kelimesinin doğmasına yol açan Marquis De Sade olmuştur. Kurulu düzene şiddetle karşı çıkan, devrimci şokların kaçınılmaz ürünü olarak gotik edebiyatını görmektedir.⁵ Zenginlik ve burjuvazi gotiğin vazgeçilmezidir. Hiç bir gotik eserde baş kahramanın fakir, soysuz, dünyevi dertlerle dolu olduğu görülmemektedir. Mutlaka aristokratların başına gelen tuhaf olaylar anlatılmaktadır.

Şatolar, kaleler, kuleler, gizli geçitler, ormanlar, mezarlıklar, mağaralar ve dehlizler, intikamlar, rahatsız ruhlar, batıl inançlar, ruhsal ve fiziksel işkenceler, zincirler, tabutlar, dehlizler, hayaletler, vampirler, büyücüler, cadılar, şeytanlar, zebaniler ve bunların asaletle buluşması gotik olabilmenin koşullarıdır. Bunların yanı sıra hayvanlardan kurtlar, fareler, yarasalar, örümcekler ve örümcek ağları, mevsimlerden sonbahar, kış ve bu mevsimlerin oluşturdukları sis, pus, yağmur ya da kar; siyah, gri, beyaz, kırmızı, mor ve bu renklerin tonları; kadınlar için dantelli kıyafetler, erkekler için pelerin ve çoğunlukla tutkulu, saplantılı bir aşk hikayesi gotiğin yan öğeleridir.

1.2.1. Gotik Edebiyat

Uyuyor aşkım, ah uzayan
Uykusu dilerim derin de olsun
Yumuşak olsun çevrelerinde sürünen kurtlar
Uzakta eski ve loş ormanın içinde
Onun için pencereler açılınsın yüksek çatılarda
Geriye çarpan karanlık ve kanatlı panellerini
Zaferle, işlemeli tabut örtülerine doğru,
Ailesinin büyük cenaze törenlerinde,
Uzak ve yalnız bir mezar
Çocuklukta birçok taş savurduğu kapısına,
Bir mezar, ses veren kapısından
Tek bir yankı daha çıkartamayacağı asla,
Düşünmekten korkarak, zavallı günah çocuğu

⁵ Özkarcılar, K., Gotik, 2005, s.17

Ölüydü diye o içerden inleyen

Edgar Allan Poe ⁶

Gotik akımın, edebiyat tarihçilerine göre ilk ve öncü yapıtı, 1765'te Sir Horace Walpole tarafından yazılan "*Otranto Şatosu*"(The Castle of Otranto) adlı uzun öyküdür.⁷ Adından da anlaşılabilir gibi hikaye bir şatoda gelişmektedir. Resim çerçevelerinden çıkan huzursuz ruhlar etrafta dolaşmakta, şatonun bir yıldırımla yıkılması sonucunda Don Alfonso'nun korkunç ve kocaman hayaleti göğe yükselmektedir.

Horace Walpole'u Anna Letitia Barbaud, Lucy Aikin, Clara Reeve, Sophia Lee ve Ann Radcliff gibi kadın yazarlar takip etmiştir.⁸ Çılgın bir bilim adamı olan "*Frankenstein*" ın ölülerin parçalarını birleştirerek oluşturduğu ve canlandırdığı yaratığı anlatan romanın yazarı olan Mary Shelley, gotik akımına katılan kadın yazarların son temsilcilerinden biridir.

Edgar Allan Poe ise gotik edebiyatın mihenk taşıdır. Kırk senelik kısa yaşamını sadece kısa öykü ve şiir yazarak geçiren Poe'nun canlandırdığı, deştiği korkular sadece doğaüstünden kaynaklanmaktadır. Hikayelerinde ya da şiirlerinde hayaletlerin, karanlık düşlerin kol gezdiği soylu malikaneleri ve gizli geçitlerle mezarlıkları kullanmıştır. Eski gizemlerden, bilinmeyenlerden yararlanmış; ancak, tüm öykülerinin, olağanüstü maceralarının tek anlatıcısı ve kahramanı hep kendisi olmuştur.

Gencecik eşlerin erkenden öldükleri bir dünyada, kara gözlü bir kuzgun, döşemelerin altında durmaksızın çarpan bir kalp, örülen bir duvarın arkasında çürüyen bir ceset ve intikam saatini bekleyen kara bir kedi, diri diri gömülenler, çözülmesi güç cinayetler var olmaktadır. Bu kabusların çıldırtıcı ve dayanılmaz gerçeğe dönüşebilmeleri çok yüksek bir ihtimale sahiptir.

Mekarlardan, inançlardan, öbür dünyadan kaynaklanan İngiliz gotiğinin ve temelinde Protestanlığın olduğu ilk Amerikan gotiğinin dirilttiği tüm korkulara ve şeytanlıklara karşın Poe'nun öyküleri hayaletler, hortlaklarla uğraşmadan doğal olanın boyutlarındadır. Her aşırı

⁶ Poe, E., Bütün Şiirleri (Çev. O. Cebeci), İstanbul, 2008, s.55

⁷ Scognamillo, G., Dehşetin Kapıları, İstanbul, 1994 , s.24.

⁸ Scognamillo, a.g.k. , s.19

hissedilen ve algılanan durum, anlatanın beyninde oluşmaktadır, okuyanın bilinçaltını sürekli tekrarlayan temalar ve motiflerle, ölüm ve ölüm korkusu ile harekete geçirmektedir.⁹

Poe'nun ölümünden sonra Gotik edebiyat devam etmektedir ve yüzyılın sonlarına doğru, 1897'de çarpıcılığını pek yitirmeyen bir başyapıt ortaya çıkmaktadır: Bram Stoker'ın yazmış olduğu "*Dracula*". Dracula'nın çıkış noktası, Kazıklı Voyvoda (Vlad Dracul ya da Vlad Tepes) tir. Bram Stokert, vampir öyküleri ile Balkan folklorunu, kendi yarattığı özelliklerle birleştirerek oluşturmuştur.

Bram Stoker, ilk vampir temasını kullanan yazar değildir. Fakat vampire bir kişilik, tarihsel bir geçmiş ve ürkütücü bir saygınlık kazandırmıştır. Bunun yanında, çok bilgili, güçlü ve kurnaz bir "Kont" tur. Yarasa, kurt, sis ve duman şekillerine girebilmektedir.

H.P. Lovecraft (1890-1937), Gotik akımından kalan ve Poe ile bilinçlenen korku – dehşet geleneğine uzaysal bir boyut getirmektedir.¹⁰ Onun kahramanları, karşılaştıkları dehşet içinde yaşamakta ve ölmektedirler. Çoğu insanın gerçekten olduğuna inandığı, uzay tanrılarının yasak elyazmalarından oluşan çok gizli bir kitap (Necronomicon), yarı insan yarı hayvanın karışımından oluşan bir ırkla karışık dünyalar kurmaktadır. Gerçek canavarlardan uzak kalıp kendi canavarlarını, kozmik kötülükleri, bilinmeyenlerden kopup gelen benzersiz karanlıkları anlatmaktadır.

Çağdaş fantastik edebiyat, Poe'nun mirasını sürdüren Lovecraft'tan sonra korku türünü çeşitlemeleri ile çok satanlara ulaştıracak Ira Levin, William Peter Blatty, Stephen King, Thomas Harris, Dean R. Koontz'a giden çizgiyi oluşturmaktadır.

Gotik edebiyatı, sadece hastalıklı ya da dehşet verici bir kaçış edebiyatı değildir, kişisel ve giderek sınıfsal sancıları fantastik imgelerle, metafizik yaklaşım ve savlarla ortaya koyan büyü bir aynadır.

⁹ Scognamillo, Dehşetin Kapıları, s. 56

¹⁰ Scognamillo, G., Korkunun Sanatları, 1996 , s.56

1.2.2. Gotik ve Çizgi Roman

Çizgi romanların içinde korku ögesi olan ilk örnek, 1943'te Amerika'da yayınlanan "Dr. Jekyll and Mr. Hyde" dir. Türün çok tutulması nedeniyle çok sayıda çizgi roman yayınlanmaya başlanmıştır. Marvel Comics kurulmuş ve sadece bu tarz ürünler yayınlamıştır.¹¹

Okumaya düşkünlüğü az olarak bilinen Amerika'da çizgi romanın çokça tüketilmesi şaşırtıcı değildir. Resimli ve az yazılı olmaları nedeniyle, halk çabuk benimsemiş ve geniş bir dağıtım sağlayabilen bir endüstriye dönüşmüştür.

1960'ların ortalarında James Warren, "Creepy", "Eerie" ve "Vampirella" adlı üç çizgi roman dergisi çıkarmıştır. Büyü, cin, peri, vampir, kurt adam motifleriyle süslü bu dergiler 1990'lı yıllara kadar varlığını sürdürmüştür.¹²

Türkiye'de ise yurtdışında çıkan dergilerin haricinde bilimkurgu olmayan, gotik öge içeren "Karaoğlan"ın yaratıcısı Suat Yalaz, Tercüman Gazetesi'nde "Hisardaki Vampir" i çizmiştir (1989).¹³

İlk olarak 2007'de çıkan "Deli Gücük", Coşkun Kuzgun'un çizip Aziz Tuna'nın yazdığı çalışma, geç dönem Osmanlı taşrasında geçmektedir . Yedi kargasıyla beraber gezen seyyahın maceraları, korku ve fantastik edebiyatına epeyce gönderme içermektedir.

1.2.3 Gotik ve Sinema

Korku sinemasının çekiciliğini kısaca anlatmak gerekirse, gerilmek, korkmak ve sonra güvenli gerçek hayata geri dönmek, beyaz perdedeki canavarlardan, yaratıklardan, sapıklardan akan kanlardan ve dehşet verici görüntülerden sıyrılıp normal dünyaya dönebilmektir. Sinemanın sunduğu korku ve dehşet böylece bir arınma (catharsis) görevini görür ve insanın hayatını her gün dolduran sıkıntılarını sıyırmaktadır. Bu sebeple korku sineması bir tür gerekliliktir.

¹¹ Özkaracalar, a.g.k., s.48

¹² Scognamillo, G., Korkunun Sanatları, 1996 , s.113

¹³ Scognamillo, a.g.k., s.128

Korku türüne olan ilgisini hiç saklamayan Giovanni Scognamillo korku sinemasını, ölümsüz mitoslar ve arketiplerle beslenen, bunlara dönem dönem yenilerini ekleyen bir gelenek olarak görmektedir.¹⁴

Gotik edebiyatında örnek olarak gösterdiğimiz bütün filmlerin sinemasal karşılıkları beyazperde ile tekrar tekrar karşımıza çıkmaktadır. İlk yapılan uzun metraj korku filmi 1910 yılında J.Searle Dawney tarafından yönetilen Mary Shelley'in başyapıtı "*Frankenstein*" olmuştur.

Canavar uzun, dağınık saçlı ve çuval giysilidir.¹⁵ Fakat "*Frankenstein*" in yaratığına biçim veren, 1931 yılında James Whale tarafından çekilen versiyon olmuştur. Bu durumda en büyük pay, daha sonrada korku sinemasında adı altın harflerle kazılacak olan, ünlü oyuncu Boris Karloff'undur.¹⁶

Sinemanın, edebiyat ve tiyatrodan beslendiği bu dönemde ünlü öykülerin uyarlanması şaşırtıcı değildir. Robert Louise Stevenson'ın "*İki Ruhlu Adam*" (Dr. Jekyll and Mr. Hide) romanından hareket eden yedi filmin ilki 1908 yılında çekilmiştir. Amaç korku değil, iyilik kötülük, erdem ahlaksızlık çatışmasıyla ders vermektir.

Friedrich Wilhelm Murnau 1922'de, Bram Stoker'ın "*Dracula*" romanından esinlenerek "*Nosferatu, Dehşet Senfonisi*" (Nosferatu, Eine Symphonie des Grauens) ile bir vampir klasiğini sessiz sinemaya taşımaktadır. Aynı dönemde dışavurumculuk akımını yaşayan Almanya'da birçok fantastik film üretilmiştir.

Danimarkalı sinemacı Benjamin Christensen'in 1922 yılında çektiği şeytan ve şeytana tapanlar, kara büyü ve engizisyon, batıl inançların anlatıldığı "*Cadı ya da Yüzyıllar Boyu Büyücülük*" (Haxan) belgesel filminde resimlerle, dramatik canlandırmalarla ilk kez izleyici karşısına çıkmıştır.¹⁷

¹⁴ Scognamillo, G., Canavarlar, Yaratıklar, Manyaklar, 2006 ,s.12

¹⁵ Scognamillo, G., Korkunun Sanatları, s.68

¹⁶ Everson, W., Classics of The Horror Film, 1974, s.37

¹⁷ Scognamillo, G., Korkunun Sanatları, s.77

Rupert Julian'ın 1925 yılında çektiği ve Lon Chaney'in "*Notre Dam'ın Kamburu*" (Hunchback of Notre Dame) dan sonra seyircinin gönlünde taht kurduğu "*Operadaki Hayalet*" (Phantom of The Opera) ünlü operanın ilk sinema uyarlaması olmuştur.

Tod Browning'in çekmiş olduğu 1930 yapımı "*Dracula*", Bela Lugosi'nin Macar şivesi ve unutulmaz performansı ile vampir filmlerinin bir çeşit öncüsü olur.¹⁸

1932'de H.G.Well'in ünlü romanından uyarlanan "*Kayıp Ruhlar Adası*" (The Island Of The Lost Souls) Erle Kenton tarafından çekilir ve "*Dr. Moreau'nun Adası*" ismiyle tekrar tekrar sinemaya taşınır.¹⁹ Doktor ve onun insanı hayvana dönüştürerek yarattığı canavarlar, sanat tasarımının başarısıyla korku ve bilimkurguyu iç içe geçirmiştir.

Korku sinemasının, gotik filmlerin tekrar canlanması 1950'li yılların sonlarında Britanya'da Hammer Stüdyosu'nun bu türde renkli filmler çekmesiyle başlamıştır. Yönetmen Terence Fisher ve ekibi, sayısız gotik edebiyat uyarlamasını beyazperdeye taşırken, Dracula şatosuna ihtişamı eklemeyi unutmamıştır.

Gotik filmler, korku sineması içinde 1970'lerden sonra günümüze dek varlığını sürdürmüştür. Son olarak İspanyol sinemacı Alejandro Amenebar'ın 2001 yılında çektiği "*Onlar*" (The Others) ve yine aynı yıl "*Karındeşen Jack*" ten Albert Hughes'un uyarladığı "*Cehennemden Gelen*" (From Hell), gotik sinemanın son örnekleri sayılabilir.

¹⁸ Everson, W., a.g.k., s.194

¹⁹ Scognamillo, G., Canavarlar, Yaratıklar, Manyaklar, s.28

2.BELGESEL SİNEMA

Belgesel filmin ortaya çıkışı ile sinemanın keşfedilmesi yaşıttır. Çünkü ilk üretilen filmler , film olma özelliklerinin yanında belge niteliğine de sahiptirler. Bu sebeple belgesel sinemanın başlangıcı Louise Lumiere’e dayanmaktadır.²⁰

Sinematografi 13 Şubat 1895’te patent ettiren Louise ve kardeşi Auguste Lumiere’in ilk filmleri, 1895’in Mart ayında Fransız Endüstrisini desteklemek amacıyla çektikleri Louise Lumiere fabrikasından çıkan işçileri gösteren kısa filmidir. Lumiere, kendi fabrikasından teknisyenler yetiştirmiş ve onları çeşitli görüntüler çekmek üzere, Rusya, İspanya, İtalya, İsviçre, Türkiye, Hindistan, Latin Amerika, Cezayir, Tunus, Mısır gibi Fransa’nın yanında otantik görünen ülkelere göndermiştir ²¹.Bu ülkelerdeki meraklılara sırlarını vermemek kaydıyla sinematograf satmışlar, görüntü çekmişler ve bu ülkelerde de belgesel filmciliğin gelişmesinde katkıda bulunmuşlardır.

Gerçek anlamda belgesel sinemanın başlangıcı, 1922’de Robert Flaherty’nin çektiği “*Nanook of The North*” (Kuzeyli Nanook) adlı film kabul edilmektedir. Uzun süren bir gözlem döneminin yanısıra kamera kullanımının arkasında yaratıcı bir anlatım hissedilmektedir.²² 1922 yapımı bu filmi, 1923’te Rusya’da Dziga Vertov’un deneyimleri, Fransa’da Alberto Cavalcanti’nin *Rien Que Les Heures* (Yalnızca Saatler, 1927), İngiltere’de John Grierson’un *Drifters* (Balıkçı Tekneleri, 1929) izlemiştir ve bu filmler ilk belgesel filmler olarak sinema tarihindeki yerlerini almışlardır.²³

I.Dünya Savaşı sırasında, belgesel sinemacılık henüz oluşmamıştır ve diğer kitle iletişim araçları toplumsal yapıyı belirlemede daha fazla rol oynamaktadır. Ancak, II. Dünya Savaşı, özellikle Mussolini ve Hitler gibi diktatörlerin, belgesel filmin önemini, sinemayı nasıl propaganda aracı olarak kullanabileceklerini düşünüp uygulamaya koydukları bir dönemdir.

²⁰ Gündeş,S., Belgesel Filmin Yapısal Gelişimi, Türkiye’te Yansıması, İstanbul, 1998, s.9.

²¹ Gündeş, a.g.k., s.11

²² Rotha, P., Belgesel Sinema (Çev. İ.Şener), İstanbul, 2000, s.55

²³ Rotha,, a.g.k., s.52

1960’larda ortaya çıkan Cinéma Verité (Gerçek Sinema) hareketinin amaçladığı doğruluktur. Bu sebeple müdahale olmaksızın günlük hayattaki insanların habersiz görüntülerinin kurgulanmasıyla oluşmuştur. Televizyon belgesellerinden ayıran en önemli farkı, açıklayıcı bir sesin kullanılmamış olmasıdır.²⁴

2.1. Belgesel Film Nedir?

Öncelikle konuya geleneksel açıdan bakarsak, Nijat Özön’ün hazırlamış olduğu Sinema Sözlüğü’ne göre belgesel film “Gerçek yaşayıştan alınan herhangi bir olguyu, kendi doğal çevresi ve akışı içinde ya da buna en yakın biçimde sonradan kurulmuş bezemelerde, seçilmiş yerlerde işleyen, çok kez belirli bir ereği yansıtan film çeşidi.” dir.²⁵

Dünya Birliği için belgesel açısından 1947’de Çekoslovakya’da düzenlenen ilk ve tek toplantıda belgeselin tanımı şu şekilde yapılmıştır: “Belgesel film, selüloidin üzerine kayıt yapmanın tüm yöntemleri ile gerçekliğin herhangi bir görünümünün yorumlanması, olaylara dayanan çekimler ya da oluşumlar ile bir duyum ya da neden yaratma, insanın bilgi ve kavramasını genişletme, ekonomi, kültür ve insan ilişkilerine yönelik çözümler sunma ve uyarma amaçlı yapımlar ortaya koymak anlamına gelmektedir.”²⁶

Bu tanımlardan da anlaşılacağı gibi belgesel filmin en büyük dayanağı gerçekliktir. Kurmaca filmde ayrılacağı temel nokta budur. Konusunu doğaüstü olaylardan alan bir belgesel de konuyla ilgili yazılmış, resmedilmiş, bir şekilde belgelenmiş dökümanlarla ilişkilendirildiği takdirde bir belgesel ürün sayılabilmektedir.

2.2. Belgeselin Amacı

Belgesel filmin yapım amacı, kurmaca filmle arasındaki farkı daha fazla vurgulayacaktır. Öncelikle bir belgeselci, filmini para kazanmak amacıyla yapmamaktadır. Çünkü belgesellerin izleyiciye ulaşmasının, kurmaca filmle karşılaştırıldığında çok daha

²⁴ Cereci, S., Belgesel Film, İstanbul, 1997, s.36.

²⁵ Özön, N., Sinema,Televizyon,Video, Bilgisayarlı Sinema Sözlüğü, İstanbul, 2000, s.96

²⁶ Rotha, a.g.k., s.22

kısıtlı olduğu gör÷lmektedir. Bu sebeple belgesel her zaman eğlence sinemasından, popüler kültürden, amaç ve işlev bakımından ayrılmış olmaktadır.

Paul Rotha'ya göre belgesel filmin görevlerinden biri, insanlarla ilgili, sosyolojik, politik ya da ekonomik sorunlarına çözüm bulmaya çalışan bir yapı oluşturmaktır. Diğer bir tabirle, halkın bir bölümüne diğer bölümünü anlatmaya çalışmak ve bunu sanatsal bakış açısıyla gerçekleştirmektir.²⁷

Bilinmeyeni göstermek, söylenmeyeni ya da söylenmemişi söylemek belgeselin asıl amaçlarındandır. Bu sebeple belgesel sinemaya aynı zamanda eğiticidir, denilebilmektedir. Kişiler, belgesel izleyerek çeşitli konular hakkında detaylı bilgi edinebilmektedirler. Bu sebeple, eğitim filmleri de belgeselin kapsamı içinde yer almaktadırlar.

Propagandanın, belgesel filmin bir parçası olması ironiktir. Eğer, belgesel yapımcısı filmini izleyicinin duygularını kabartmaya yönelik yapıyorsa ve ona düşünme hakkı sağlamak yerine beyin yıkamaya çalışıyorsa, izleyicisine haksızlık etmiş olmaktadır²⁸. Günümüzde propaganda ve sanatsal belgeselin sınırları net bir şekilde belirlenmiştir. Bunun yanında propagandaya karşı halkın olumsuz tepkisi de bilinmektedir.

Belgeselin amacından ayrılamayacak parçası, gerçekliğe dayanan tutumudur. Belgesel sinema icra etmek, salt gerçeği ortaya çıkarmaya yönelik bir bakış açısıyla ele alınan konuyu derinlemesine incelemektir. Bunun yanında, yaratılmak istenilen gerçekliğin dikkat çeken yönünü irdeleyerek, konunun sınırlarını çizerek izleyiciye sunmaktır.

Belgesel filmde bir insanın iç dünyası psikolojisi derinlemesine işlenebilir. Kurmacada insan psikolojisi aksiyonla anlatılmaya çalışılsa da, filmin dinamiklerine uyma zorunluluğundan, süre kısıtlıdır.

²⁷ Rotha, a.g.k., s.88.

²⁸ Barnouw, E., Documentary (A History Of The Non-Fiction Film), New York, 1993, s.345

2.3 Belgeselde Anlatım

Belgeselde anlatım, öyküleme (narration) ile sağlanmaktadır. Öyküleme, genellikle görünen ya da görünmeyen bir insanın sesiyle gerçekleşmektedir. Senaryonun bir parçası olmakla beraber, konuşma bölümünde yer almaktadır.

Öyküleme, senaristin ya da yönetmenin yeteneğiyle doğrudan bağlantılıdır. Görüntünün ve sesin uyumu ya da bilinçli uyumsuzluğu söz konusudur. Mutlaka konuşma dili kullanılmalı ve izleyici kelimelere takılıp kalmamalıdır. Sadelik, öykülemenin ana unsuru olmalıdır.

Belgesel film için müzik, zenginleştirici ve anlatımı tamamlayıcı bir öğedir. Öykülemenin olmadığı yerler sadece müzik sesi ve görüntünün birleşimi, çok daha fazla anlam içerebilmektedir. Görüntü daha iyi konuşuyorsa, sözcüklere gerek yoktur ve gereğinden fazla sözcük kullanımı seyirci ilgisini azaltabilmektedir.²⁹

Belgeselde sinemasal dil oluşturmak, dramatik tür kadar çeşitlilik göstermektedir. Konunun uzmanlarıyla röportaj yapmak, tarih belgeselinde eski resimler kullanmak, sadece çekilen görüntüleri birleştirmek ya da tüm bu teknikleri birleştirip eklektik bir yapı oluşturmak belgeselin dilini belirleyebilmektedir.³⁰

²⁹ Cereci, a.g.k., s.78

³⁰ Rabiger, M., *Directing The Documentary*, Massachusetts, 1998, s.233

3. “GIOVANNI SCOGNAMILLO, BEYOĞLU KONTU” BELGESEL FİLMİ

3.1. Projenin Konusu

3.1.1. Giovanni Scognamillo kimdir?

Giovanni Scognamillo, Yunanlı Elisabetta Filipucci ve İtalyan Leone Scognamillo'nun tek çocukları olarak, 25 Nisan 1929'da İstanbul Şişli'de İtalyan Doktor Manara'nın özel kliniğinde dünyaya gelmiştir. Buradan, Asmalımescit Sokağı'ndaki 50 no'lu binaya, yani tüm ailesinin oturduğu yere nakledilmiştir. Adını bir zamanların İtalyan Ulusal kahramanı olan “Giuseppe Garibaldi” den alan ilkokula başlayıncaya kadar burada yaşamıştır. Daha sonra ise sırayı yaşamının 23 yılını geçireceği, Beyoğlu'ndaki Kallavi Sokağı almıştır; burası babasının müdürlüğünü yaptığı Elhamra Sineması'na yakındır.

Giovanni, gerçek bir sanatsever olan ve filmlere Fransızca altyazı yapan annesi sayesinde müzik, resim, edebiyat ve gizemcilikle tanışmıştır. Hayatının ilk filmleri olan, 1933 yapımı King Kong ve H. G. Wells'in romanından 1932'de uyarlanan “Kayıp Ruhlar Adası” nı da Melek ve İpek Sinemaları'nda annesinin kucağında seyretilmiştir.

İtalyan Lisesi'ne devam ederken, bilimkurgu ve korku edebiyatına merak salmıştır. Hem yazmaya hem de resim yapmaya başlamıştır. Liseyi bitirdikten sonra ilk işi bir kitapevinde olmuştur. Daha sonra Banco di Roma'da çalışmaya başlamış ve kız arkadaşı Silvia ile evlenmiştir. Alessandra ve Mario adlarında iki çocuğu olmuştur. Fakat anlaşamayıp ayrılmışlardır. Bu ayrılık aynı zamanda Giovanni Scognamillo için bankacılıktan da ayrılış ve sinemaya geçiş olmuştur.

1960'ların ikinci yarısında Türkiye'de çekilen İtalyan, Fransız, İspanyol filmlerinde yapım görevlisi ve yönetmen yardımcısı olarak çalışmıştır. Bir reklam şirketine ortak olmuştur. Successo, Ita Cinematorafia, Bianco e Nero, Kinematograph Weekly, Cinemonde gibi yayınlarında içinde bulunduğu yabancı basında yazarak sinema yazarlığına başlamıştır. Türk basınında çıkmış hemen hemen tüm sinema dergi ve gazetelerinde yazmıştır. Bunun yanında çeşitli konularda kendi kitapları da yayınlanmıştır.

Erler Film’de Dış İlişkiler Müdürü ve 1988’de emekli olana kadar “Ulusal Video” Program Müdürlüğü görevlerini üstlenmiştir. Halen Bahçeşehir Üniversitesi’nde Türk Sinema Tarihi dersi veren Scognamillo, Cihangir’deki evinde kızı Alessandra Scognamillo ve 17 senelik asistanı Nalan Söylemez ile yaşamaktadır.

TELİF KİTAPLAR

- 1) 1965/66 SİNEMA YILLIĞI
A.D.O. Yayınları, İstanbul 1965 (Agah Özgüç ile birlikte)
- 2) YERLİ SİNEMADA SEKS – TÜRK SİNEMASINDA KADIN VE SEKS
Faruk Ülkü Yayınları, İstanbul 1965 (Agah Özgüç ile)
- 3) TÜRK SİNEMASINDA ALTI YÖNETMEN
(Lütfi Akad, Metin Erksan, Halit Refiğ, Memduh Ün, Osman Seden, Atıf Yılmaz)
Türk Film Arşivi, İstanbul 1973
- 4) DÜNYAMIZIN GİZLİ SAHİPLERİ
Koza Yayınları, İstanbul 1973 , (2007’ye kadar 23 baskı)
- 5) UZAYDAN GELDİLER
Koza Yayınları, İstanbul 1974, (1996’ya kadar 11 baskı)
- 6) GELECEĞİNİZİN ANAHTARLARI
Koza Yayınları, İstanbul 1975
- 7) AŞK VE EVLİLİK FALI
Seçme Kitaplar, İstanbul 1976 , (Johan Markus takma adı ile)
- 8) BATI’NIN İNANÇ TEMELLERİ
Dergah Yayınları, İstanbul 1976
Kara Kutu Yayınları, İstanbul 2002 ve 2003 – 2 baskı

- 9) TÜRK SİNEMA TARİHİ 1
Metis Yayınları, İstanbul 1988 – 2 baskı
- 10) TÜRK SİNEMA TARİHİ 2
Metis Yayınları, İstanbul 1988 – 2 baskı
Kabalcı Yayınları, İstanbul 1998 ve 2003 – tek cilt ve genişletirilmiş
- 11) BİR LEVANTEN'İN BEYOĞLU ANILARI
Metis Yayınları, İstanbul 1990 – 5 baskı
Bilge Karınca, İstanbul 2002 (genişletilmiş baskı)
- 12) CADDE-İ KEBİR'DE SİNEMA
Metis Yayınları, İstanbul 1991
- 13) İSTANBUL GİZEMLERİ
Altın Kitaplar, İstanbul 1993 (2 baskı)
Bilge Karınca, İstanbul 2006
- 14) BEYOĞLU'NDA FUHUŞ
Altın Kitaplar, İstanbul 1994
- 15) DEHŞETİN KAPILARI – KORKU EDEBİYATINA GİRİŞ
Mitos Yayınları, İstanbul 1994
Kamer Yayınları, İstanbul 1995
- 16) AMERİKAN SİNEMASI
Ağaç Yayınları, İstanbul 1994
- 17) BATI SİNEMASINDA TÜRKİYE VE TÜRKLER
İnkilap Kitapevi, İstanbul 1996
+ 1 Kitap, İstanbul 2006

18) KORKUNUN SANATLARI

İnkilap Kitapevi, İstanbul 1996

19) YEŞİLÇAM'DAN ÖNCE YEŞİLÇAM'DAN SONRA

Antrakt Yayınları, İstanbul 1997

20) DÜNYA SİNEMA SANAYİİ

Timaş Yayınları, İstanbul 1997

21) I MISTERI DI ISTANBUL (İstanbul Gizemleri)

Edizioni del Torchio, Roma 1998

22) DRACULA MITO PERENNE (Dracula Sonsuz Mitos)

Edizioni del Torchio, Roma 1998

23) DOĞU VE BATI KAYNAKLARINA GÖRE ŞEYTAN

Karizma Yayınları, İstanbul 1999 – 3 baskı (Arif Arslan ile)

24) DOĞU VE BATI KAYNAKLARINA GÖRE CİNLER

Karizma Yayınları, İstanbul 1999 – 2 baskı (Arif Arslan ile)

25) DOĞU VE BATI KAYNAKLARINA GÖRE RUHÇULUK VE
REENKARNASYON

Karizma Yayınları, İstanbul 1999 (Arif Arslan ile)

26) DOĞU VE BATI KAYNAKLARINA GÖRE BÜYÜCÜLÜK

Karizma Yayınları, İstanbul 1999 (Arif Arslan ile)

27) DOĞU VE BATI KAYNAKLARINA GÖRE FAL

Karizma Yayınları, İstanbul 1999 (Arif Arslan ile)

28) MUMYANIN MEZARI (roman)

Kamer Yayınları, İstanbul 1999 – Jean Gennaro takma adı ile

Bilge Karınca, İstanbul 2006 – Giovanni Scognamillo imzası ile

29) ASTROLOJİ VE YILDIZBİLİM

Karizma Yayınları, İstanbul 1999 ve 2000 – 2 baskı

30) FANTASTİK TÜRK SİNEMASI

Kabalcı Yayınevi, İstanbul 1999 ve 2003 – 2 baskı (Metin Demirhan ile)

31) FRANKENSTEİN'İN LANETİ (roman)

Beyaz Balına Yayınları, İstanbul 2000

32) BEYOĞLU KABUSLARI VE DİĞER ÖYKÜLER (öykü)

Okuyan-us Yayınları, İstanbul 2001

33) EROTİK TÜRK SİNEMASI

Kabalcı Yayınları, İstanbul 2002 (Metin Demirhan ile)

34) ZİYARETÇİLER (roman)

Okuyan-us Yayınları, İstanbul 2002

35) BAY SİNEMA: TÜRKER İNANOĞLU

Doğan Kitap, İstanbul 2004

36) TÜRK SİNEMASINDA ŞENER ŞEN

Kabalcı Yayınları, İstanbul 2005

37) CANAVARLAR, YARATIKLAR, MANYAKLAR

PMP Yayınları, İstanbul 2006

38) DEHŞET ÖYKÜLERİ (öyküler)

PMP Yayınları, İstanbul 2006

KİTAP DİZİNİ – ÇEVİRİ KİTAPLAR

- 1) GECEYARISI KOVBOYU (Midnight Cowboy)
James Lee Herlihy
Milliyet Yayınları, İstanbul 1970 (İtalyanca'dan)
- 2) ADRES MEZARLIK
D.H.Clarke
Milliyet Yayınları, İstanbul 1973 (Fransızca'dan)
Beyaz Balina, İstanbul 2002
- 3) ARKIN SİNEMA ANSİKLOPEDİSİ - Cilt 1
Arkın Yayınları, İstanbul 1975 (İspanyolca'dan)
- 4) ARKIN SİNEMA ANSİKLOPEDİSİ - Cilt 2
Arkın Yayınları, İstanbul 1975 (İspanyolca'dan)
- 5) DEVRİMLER VE KÜLTÜR ANSİKLOPEDİSİ
Gelişim Yayınları, İstanbul 1975 (İtalyanca'dan)
- 6) BATI'NIN ÇÖKÜŞÜ
O.Spengler,
Dergah Yayınları, İstanbul 1978 (İngilizce'den)
- 7) A CHRONOLOGICAL HISTORY OF THE TURKISH CINEMA
Agah Özgüç
Kültür Bakanlığı Sinema Dairesi, Ankara 1988 (Türkçe'den)

- 8) FRANCESCO, ÇOCUKLARA ANLATILAN FRANCESCO’NUN HİKAYESİ
Sent Antuan Yayınları, İstanbul 1991 (İtalyanca’dan)
- 9) KAHRAMAN GENÇLİK
Sent Antuan Yayınları, İstanbul 1992 (İtalyanca’dan)
- 10) DUA
Sent Antuan Yayınları, İstanbul 1992 (İtalyanca’dan)
- 11) DON BOSCO, GENÇLİĞİN BABASI VE ÖĞRETMENİ
T,Bosco
S.Jean Bosco Yayınları, İstanbul 1992 (İtalyanca’dan)
- 12) TEVRAT’TAN BİLGİLER
Sent Antuan Yayınları, İstanbul 1992 (İtalyanca’dan)
- 13) KARDEŞ
Sent Antuan Yayınları, İstanbul 1992 (İtalyanca’dan)
- 14) SEVGİYİ YAŞAMAK
Raimondo Bordelli
Sent Antuan Yayınları, İstanbul 1992 (İtalyanca’dan)
- 15) MODERN BÜYÜCÜLÜK EL KİTABI
Jonathan Cainert, Carl Rider
Say Yayınları, İstanbul 1996
- 16) KİLİSE BABALARINDAN VE YAZARLARINDAN ALINTILAR
Sent Antuan Yayınları, İstanbul 1997 ve 2005 (genişletilmiş baskı)
/K.Demirel, S.Ussalar, L.Alberti, A.Karakaya, F.Mazoue, P.Jannito ile/
(İtalyanca ve Fransızca’dan)

3.1.2 Giovanni Scognamillo'nun Yaşamı Ve Gizem

Giovanni Scognamillo'nun yaşamı ve ona “Beyoğlu Kontu” lakabının uygun görülmesinin sebepleri, bu tez projesinin konusunu oluşturmaktadır. Belirli yaşamsal dönüm noktaları, korkuya olan tutkusunun, yaşadıkları ve gördükleriyle ilişkilendirilmesiyle şekillendirilmiştir. Gizem, vampirler, falcılık, uzaylılar gibi konulardaki bilgisi, 25 Nisan 1929 tarihindeki doğumundan, 2009 senesindeki doğum gününe kadar olan zaman dilimi içerisine yayılmıştır. Ayrıca, gerçekleri kendi dünyasında yarattığı imgelemelerle görsel olarak nasıl yansıttığı sunulmuştur.

3.2. Projenin Amacı

Bu proje ile gerçekleştirilmek istenen, Giovanni Scognamillo gibi araştırmacı, ilgi alanları bir hayli geniş, tutkularının peşinden giderek asla vazgeçmeyen, ilerleyen yaşına rağmen hala üretim içinde yer alan, İstanbul doğumlu İtalyan bir yazarı, bir sinemacıyı, bir eğitimciyi farklı yönleriyle tanıtmak ve onun hayatından çıkarılabilecek sonuçlarla umut ve heyecan dolu bir beklenti yaratabilmektir.

Giovanni Scognamillo'nun bugüne kadar yapılmış çeşitli belgeselleri, söyleşileri bulunmaktadır. Ancak, bu çok yönlü kişiliği anlatırken kullanılan röportaj, başka insanlarla onun hakkında söyleşiler gibi klasik teknikler yeterli görünmemekte ve sığ kalmaktadır. Onun hayatı ve hayatı algılayış şekli, içinde yaşadığımız ve görmeye alışık olduğumuz Türk toplumunun kültüründen alabildiğince uzaktır. Bu sebeple eklektik yapıya sahip bir belgeselin yapılması bir zorunluluktur. Film dilinin çeşitli biçimlerin içiçe geçmesiyle oluşturulan bu belgeselin derleme türündeki yapısı, hem belgeseli kolay izlenebilir yapması, hem de farklı bir deneyim yaşatması nedeniyle tercih edilmiştir.

Bunun yanında, belgesel filmler, gerçekçilik ve doğallığı vurgulamak için genellikle sade bir dile sahiptirler. Ancak bu durum, belgesel filmlerin daha az seyredilmesine yol açabilmektedir. Projenin renkli ve çarpıcı yapısıyla, belgeselin izlenme sayısını arttırmaya çalışmak hedeflenmiştir.

Belgeselde gerçek görüntü ve animasyonu birleştirmek uygun görülmüştür. Proje konusu olarak, geçmişi bu kadar dolu, çeşitli konularda uzmanlık derecesinde bilgi sahibi bir kişinin belgeselini hazırlamak, oluşturulan sinematik dilinde çeşitlilik gösterilmesini gerekli kılmıştır.

Günümüzde adları unutulmuş, sahip çıkılmayan birçok kıymetli şahsiyetin modern sinema estetiği çerçevesinde, bir insanı tanımanın en kestirme yolu olan belgesel filmlerinin yapılmasıyla kalıcı bir yer edinmeleri temenni edilmektedir. Bu sebeple, Türk Sineması için emek vermiş, geçmişi aktarmada kullandığı akıcı diliyle çağdaş bir yazım tarzına sahip olan Giovanni Scognamillo'nun değerini, gelecek jenerasyonlara aktarabilmek, projenin bir başka amacıdır.

3.3. Projenin Yapım Süreci

Projenin yapım süreci yaklaşık bir yıl önce, Giovanni Scognamillo ile söyleşi vesilesiyle başlamıştır. Bir yazarın sadece verdiği eserleri okumak, onunla ilgili bir belgesel hazırlamak için yeterli değildir. Karşılıklı güven oluşturabilmek ve belgesel için ikna süreci, yaklaşık altı ay sürmüştür. Belgeselin nasıl olması gerektiğini şekillendirirken Giovanni'nin çok büyük desteği olmuştur. Evinin kapılarını açıp, hem kendisiyle hem de korku sineması ve edebiyatıyla ilgili elde edilmesi çok güç bilgileri paylaşmaktan çekinmemiştir. Aşağıda belgeselin oluşturulma süreci görülmektedir.

3.3.1. Konunun sınırlandırılması

Söz konusu Giovanni Scognamillo olduğunda, konuyu sınırlandırmak oldukça güçtür. Deneyimli olduğu alanların her biri ile ilgili farklı belgesel konuları yaratılabilir.

Dünya Sinema Tarihi konusunda oldukça bilgilidir. Filmlerin arkasında yatan küçük anekdotlarıyla hafızasına kazınmıştır. Türk Sinema Tarihi'nin bizzat içinden gelmektedir. Uzun yıllar eleştiri yazıları yazmış, dönemin ünlü oyuncularını, yapımcı ve yönetmenleriyle bir arada bulunmuştur. Öykü yazarlığı konusunda yazmış olduğu 2 kitabın yanısıra, birçok yeni yetişen öykü yazarlarının önsözlerini yazarak ve fikirler vererek katkıda bulunmuştur. 22 senedir, geçirdiği kısmi felçle hayatını sürdürmektedir ve en başarılı eserlerini bu dönem

içerisinde vermiştir. İstanbul doğumlu bir İtalyan'dır. Bir levanten olarak yaşamayı seçmiştir. Bunun yanında, Beyoğlu'nu, 6-7 Eylül olaylarını keskin zekasıyla aklında tutmaktadır.

Ancak konuyu sınırlandırırken seçilen kriter, ortak ilgi alanlarıdır. Bu nedenle bu belgesel projesini "Giovanni Scognamillo, Beyoğlu Kontu" adı altında işleyerek, korku sineması ve edebiyatının oluşturduğu imgeleri, belgeselin gelişim sürecinde biyografiye eklemek uygun görülmüştür.

3.3.2. Öngörüşmeler, Arşiv Taraması

Scognamillo ile tanıştıktan ve belgesel için karar aldıktan sonra, onunla ilgili daha önce çekilmiş belgeseller izlenildi. Bu belgesellerin tekrar üzerinden geçildi ve farklı bir yaklaşım deneyimleme isteğiyle röportaj tekniği elendi. Hala yaşamakta olan ve bu konuda hassasiyete sahip, önemli bir şahsiyetin belgeselinde başkalarının onun hakkındaki görüşlerini almak, pek cazip bir sinema dilinin oluşmayacağı kanaatine varıldı. Giovanni'nin kendisiyle karşılıklı söyleşmekte aynı noktaya dönüyordu.

Yazmış olduğu tüm kitaplar (İtalyanca olanlar hariç) okundu. Daha önce okunan kitapları, belgesel fikri gündeme geldikten sonra tekrar incelendi. Bir yandan da Giovanni'nin evinin duvarlarında asılı olan, yapmış olduğu dikkat çekici resimler, animasyon formatına uygundu ve kenar kontürleriyle gerçekleştirilmişlerdi. Scognamillo'nun kendisi "Beni en iyi yansıtan, yapmış olduğum resimler" dediği için mutlaka resimlerle oluşan animasyonlar belgeselde bulunmalıydı .

Sevdiği tüm yazarlar, yönetmenler, oyuncular, örnekler izleyerek ya da okuyarak hatırlandı. İlk izlediği filmde, son okuduğu romana kadar tüm geçmişi gözden geçirildi. Düzenli olarak tuttuğu notlar incelendi. Örneğin; ortaokuldan beri izlediği tüm filmlerin isimlerini, yıllarını, önceden günlüklere, şimdilerde ise bilgisayarda yazılı olarak tuttuğu ve bu bilgiyle her sene kaç film seyrettiğinin istatistiğini çıkardığı öğrenildi.

Giovanni'nin kendisi canlı bir tarih olduğu için, bu hissi verebilecek yöntemler üzerinde tartışıldı. 1960 yılında edindiği 8 mm kamera ile çektiği görüntüler, kendi oluşturduğu kadrajlar ve elbette ailesi, belgesel içinde önemli bir yer tuttu.

1990'lı yıllarda birçok televizyon programı yapmıştı ve bu programlar yazmış olduğu kitaplarla paralellik gösteriyordu. VHS formatındaki bu görüntüleri DVD olarak kaydedip belgesele eklendi.

Fantastik materyal birikimiyle ünlü Giovanni, birçok karikatür ve çizgi romanda karakter olarak yerini almıştı. Bu arşivden de resimler alarak belgesele katılmıştır.

Fakat bu malzemeler yine de onun hala hayatta ve çalışmakta olduğu izlenimini vermeye yeterli değildi. Bu sebeple, belgeselin doğasına uygun olarak Giovanni Scognamillo'ya sürpriz bir doğum günü toplantısı hazırlayarak son çekimleri yapmak uygun görülmüştür.

3.4. Yapım Süreci

3.4.1. Animasyon Süreci

Bu belgeselin yapımında kullanılan animasyonlar, üç değişik teknikle gerçekleştirilmiştir. Bunlar, tek kare animasyon (stop-motion), üç boyutlu animasyon ve resimlerin hareketlendirilmesiyle oluşan animasyonlardır.

Animasyonları oluşturmak için öncelikle Giovanni Scognamillo'nun yapmış olduğu animasyona uygun olan resimler seçilmiştir. Tarayıcı ile bilgisayara aktarılmıştır. Hareket etmesi düşünülen parçalar kesilmiştir. Hareket esnasında kesilen parçanın arkası görülebileceğinden, fon aynı şekilde boyanmıştır. Adobe After Effects CS3 programına alınan kesilmiş parçalar birleştirilmiş ve zaman hattı (timeline) üzerinde, anahtar kare (keyframe) verilerek istenilen hareketin ne kadar sürede oluşturulacağı belirlenmiştir.

Tek kare animasyonlar, Canon D300 dijital fotoğraf makinesi ile hareket esnasında çekilen fotoğrafların, animasyon ritmini verebilecek sürelerde Adobe Premiere CS3 programıyla kurgulanmasından oluşturulmuştur. Bu teknikte, aslında yavaş hareket edebilen Giovanni Scognamillo'nun, çok hızlı yazı yazabildiği gösterilebilmiştir.

Üç boyutlu animasyonlar, 3D Max programıyla oluşturularak, belgeselde yer almıştır. Ayrıca jenerikde kullanılan yazı fontunun duman olup buharlaşması, Maya adlı üç boyutlu animasyon programı ile sağlanmıştır.

3.4.2. Çekim Süreci

Çekimler, fotoğraf makinesi ile video kamera olmak üzere iki ayrı günde ve mekanda gerçekleştirilmiştir. Canon D300 fotoğraf makinesi, tek kare animasyon yapabilmek için kullanılmıştır. Giovanni Scognamillo'nun evinde yapılan çekimlerde, doğal ışık kullanılmış olup, evdeki lambalardan yararlanılmıştır.

Doğum günü mekanı, kendisinden habersiz olarak hazırlandığından dolayı, Giovanni Scognamillo'nun evden çıktığında gittiği bir yer olan İstiklal Caddesi'ndeki Ara Cafe olarak seçilmiştir. Buranın asma katına rezervasyon yaptırılmıştır. Işık kaynağı olarak doğal ışığın yanısıra, 1000 watt gücünde redhead ışık kullanılmıştır. Çekimler Sony FX1 kamera ile gerçekleştirilmiştir. Aktüel kamera kullanımı ile yapılan çekimlerin sebebi, belgesel filmin doğası olan gerçekçilik kavramına bağlı kalmak ve natürel bir dil yaratmaya çalışmaktır.

3.4.3. Kurgu Süreci

Belgesel projesi ile ilgili elde bulunan farklı metaryeller, kurgu safhasında Adobe Premier CS3 programı ile bir araya getirilmiştir.

Ancak, eldeki tüm görüntüler bu programda kullanılabilecek bir formatta olmadığından, öncelikle malzemler, .avi uzantılı dosyalar olarak kaydedilmiştir. VHS kasetlere kayıtlı görüntüler, önce Philips DVD kaydedicide DVD formatı haline dönüştürülmüştür. Bu DVD'lerdeki dosyalar ise .vob uzantılıdır. Bu sebeple, Cyberlink Power Director programı ile tekrar bir sıkıştırma uygulanarak .avi uzantılı dosyalar haline getirilmiştir. Bu görüntülerde yaşanan renk ve kalite kaybı, Adobe Premier'de bulunan renk düzeltme (color correction) efekti ile giderilmeye çalışılmıştır.

Giovanni Scognamillo'nun çekmiş olduğu 8mm. formatında bantlar bulunmaktadır. Bu bantlar yine bir 8 mm kamera yardımı ile duvara yansıtılarak Sony FX1 kamera ile mini

DV formatında kasete kaydedilmiştir. Bu görüntüler ve son doğum günü görüntüleri, bu miniDV dijital kasetlerden, Sony HDV deck ile bilgisayar ortamına alınıp, kurguda işlenebilecek hale getirilmiştir.

Belgeselin kurgusu yapılırken, Giovanni Scognamillo'nun yaşamı kronolojisi üzerinde yaşadıkları, yaptığı röportajlar ve animasyonlar üzerinden verilmiştir. Filmin anlatımında dış ses kullanılmamıştır. Diyaloglu bölümler, sadece daha önceden yapılmış olan röportajlardan oluşmaktadır. Bu sebeple, kurguda geleceğe atıflarla(flashforward) beslenmiş görsel bir dil benimsenmiştir.

Animasyon ya da fotoğrafların altındaki ses olarak, müzik ve efektlerden yararlanılmıştır. Bir animasyonun içinde ses verebilecek öğeler belirlenerek, aynı ses efektleri görüntülerin altına işlenmiştir. Bunun yanında, Giovanni Scognamillo'nun özellikle sevdiği müzik parçaları kullanılmıştır.

3.5. Filmin Künyesi

Yönetmen : Beste Çobanoğlu

Görüntü Yönetmeni: Dağhan İş

Jenerik ve 3D Animasyonlar: Selim Çobanoğlu

Kurgu ve Animasyonlar: Beste Çobanoğlu

Çizimler: Giovanni Scognamillo, Faruk, Metin Demirhan, Yıldırım Çınar,
Hakan Tacal

Danışman: Doç. Burak Buyan

3.6. Filmin Anlatımı

1- “Beyoğlu Kontu” Giovanni Scognamillo yazısı belirir. Giovanni Scognamillo yazısı duman şeklinde kaybolur. Sibelus’un Finlandia Poem adlı şarkısı çalmaktadır.

2- Kadrajdan bir yarasa sağdan sola doğru uçar. Kamera aşağı kayar, gülen Dracula görülür.

3- Giovanni Scognamillo’nun doğum tarihi ve yeri belirir.

4- İstanbul Boğazı görüntüsü geçer.

5- Bir araba Akaretler'den yukarı çıkar.

6- Denizden Ortaköy Camisi görüntüsünde çan sesleri duyulmaya başlar.

7- Çan sesleri devam ederken dua sesleri duyulmaya başlar.

8- Leone ve Elisabetta Scognamillo kilisede dua etmektedir.

9- Büyücü kollarını kaldırır, güneş sarıdan kırmızıya döner.

10- Bir istiridye açılır.

10- Giovanni doğmuştur.

11- Çetin Çeti korkuya düşkünlüğün ne zaman başladığını sorar.

12- Giovanni çocukluğunda ilk izlediği filmi anlatır. Gerçek korkulara tercih ettiğini söyler.

13- Oyuncak tavşan sıçrayarak Giovanni'yi korkutur.

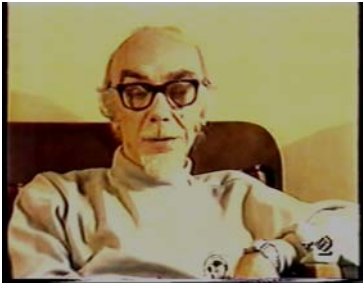
15- Giovanni, annesi ve babası bisikletle geçerler.

16- Giovanni küçüklüğünde korku edebiyatına bağlanışını ve bu ilgisi sayesinde edindiği birikimi anlatır.

17- Giovanni karacı kıyafetiyle duruk arkasından kendi çizdiği tank ve motosikletli askerler geçer. Gangster şapkalı Giovanni kadraja girer, çekildiğinde arkasında subay kıyafetli Giovanni görünür.

18- Uyruk olarak İtalyan, soy olarak levanten olduğunu söyler.

19- 6-7 Eylül 1955, Adnan Menderes, Banko Di Roma'nın önünde durmaktadır.

20- Giovanni, o günü anlatır.

21- Giovanni'nin banka dönemine ithafen, sağa sola koştuğu gösterilir.

22- Giovanni ve Silvia, Saint Antuan kilisesinde evlenirler. "Smile" şarkısı duyulur.

23- Giovanni, Elisabetta ve Silvia, kameraya doğru yürürler.

24- Koşup oynayan Alessandra ve Mario'nun görüntüleri. Giovanni ve Sylvia'nin çocukları.

25- Alessandra gelir ve kadrajın önünde durur.

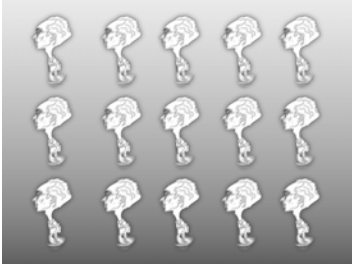
26- Şimdiki görüntüsüne geçiş yapılır.

27- Mario koşar ve nişan alıp durur.

28- Mario'nun asker fotoğrafına geçiş yapılır. Müzik bozulur.

29- Kamera, Giovanni'nin daha önce koşan görüntüsünden açılır, on beş Giovanni'nin koştuğunu görürüz.

30- Giovanni'nin daha önce çektiği el görüntüsü.

31- Giovanni'nin tek kare animasyon çalışması.

32- Bir at, gözleri bağlı olarak kutuya konulmaktadır.

33- Giovanni, bu söyleşisinde bütün canavarların yalnız olduğunu söyler.

34- Giovanni'nin çektiği mezar başında bir kadın fotoğrafı görülür.

35- Tek bacaklı rahibe görüntüsü sağdan sola doğru geçer.

36- Yalnız koşan adam görüntüsüne geçilir.

37- Palyaço yavaşça kameraya yaklaşır.

38- Karanlık Sular filminde Giovanni'nin oynadığı sahne ekrana gelir.

39- Leone ve Elisabetta Scognamillo, el sallayarak kameranın önünden geçerler.

40- Set fotoğraflarının altında Giovanni kamera arkası ve önu deneyimlerinden bahsetmektedir.

41- Deniz kıyısındaki yalnız insan, dalgalar kıyıya vururken, yaratıklarla çevrelenmiştir.

42- Giovanni ve Atilla Dorsay, Giovanni'nin vampir olduğunu konuşmaktadır.

43- Onat Kutlar'ın bir yazısında Giovanni için "Beyoğlu Kontu" olarak yazdığını konuşurlar.

44- Giovanni ölümsüzlüğün çekiciliğinden bahseder.

45- Sinema ve Edebiyat programının jeneriği girer.

46- Rekin Teksoy, “İki Ruhlu Adam” filminin sunumunu yapar.

47- Korku filmi denilince akla gelen ilk isim stüdyo konuğudur.

48- Giovanni Scognamillo takdim edilir.

49- Kamera vampirin sarmal başlığından yüzüne gelir.

50- Fantastik Filmler Festivali'nin sunumu yapılır.

51- Afiş belirir ve kaybolur.

52- Giovanni festivalin farklılığıyla ilgili konuşur.

53- Çizgi roman kahramanı olarak Giovanni'nin dergi görüntüleri gelir.

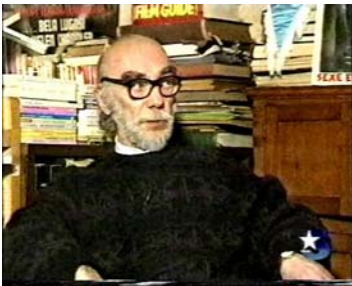
54- Dünya edebiyat ve sinemasındaki vampirlerden bahseder.

55- Giovanni, Marx'ın Das Kapital kitabında vampirlerden bahsettiğini söyler.

56- Giovanni'nin yapmış olduğu TV programı "Geldiler" in jeneriği gelir.

57- Gizemlerin önce beyinde başladığını söyler.

58- Kız mezardan yükselir ve elindeki kuru kafayı sallar.

59- Tarot ve I-ching baktığından bahseder.

60- Görüntünün üzerine I-Ching gelir ve döner.

61- Çiçek toplayan kız çiçeklere yem olur.

62- Giovanni tek kare animasyonda çalışmaktadır.

63- Giovanni'lerin aile dostu ve aynı zamanda bir hikayesine konu olan Virjini Teyze'nin görüntüsünden kucağındaki kutuya geçilir. Kutu açılır ve içinden bir kuru kafa çıkar.

64- Giovanni'nin yazdığı kitaplar müziğin ritmine uygun tek tek görüntüye gelir.

65- Giovanni, tek kare animasyon olarak kitap okur ve önünde kitaplar birikerek görüntüyü kapatır.

66- Elisabetta kitap okumaktadır.

67- Giovanni annesinin doğa üstü ile ilgilendiğinden bahseder.

68- Doğanın tek olduğunu söyler.

69- Bir uzay gemisi iner ve kız astronotu eliyle tutuyormuş gibi durur.

70- Giovanni hiç ufo görmediğini söyler.

71- Uzay araştırmaları hakkında soru sorulur.

72- Uzay araştırmalarından ve uzaydaki yaşamdan bahseder.

73- Çaęa ayak uydurmak gerektiğini söyler.

74- Giovanni'nin bu yıla denk gelen doğum günü tarihi belirir.

75- Sürpriz partide Giovanni karşısında arkadaşlarını görünce çok şaşırır.

76- Pelerin giydirilir.

77- Doğum günü pastasının üzerinde "İyi ki doğdun Beyoğlu Kontu" yazmaktadır.

78- Giovanni pastaya parmağını sürer ve yalar. Kızının "Baba, kanları yemeyin" sözleri duyulur.

79- Giovanni pastasının bıçağını kaldırır ve poz verir.

80- Giovanni'nin bir çizimi ekrar gelir.

81- Fotoğrafa geçiş yapılır ve ekran kararır.

SONUÇ

Korkunun tarihi, dünyada var olmanın tarihi ile başlamaktadır. Fakat sanatı kavramsal olarak, diğer bütün kavramlar gibi, korkuyla şekillendirmek ve ifade etmek, insana özgüdür. Korku, genetik olarak, değiştirilemeyecek en kesin içgüdülerimizden biridir. Üç aylık bir insan yavrusunda, düşme korkusu başlamaktadır. Bu sebeple insanı bu derece etkileyen bir güdünün sanata yansımaması düşünülemez.

“Beyoğlu Kontu Giovanni Scognamillo” avangard belgeselde, korkunun simgeleri görsel ve işitsel olarak işlenmeye çalışılmıştır. Kendi hayatını bu çerçevedeki ürünlerle yönlendirmiş, işi ve hobisini birleştirmiş bir kişi olan Giovanni Scognamillo’nun yaşamının, ancak derleme türü bir belgeselle gösterilebileceği düşünülmüştür. Hayatındaki dönüm noktaları, onu etkileyen çevresel faktörler ve bakış açısı, sadece proje sahibinin gözünden değil, daha önceden başkaları tarafından düşünülmüş ve yapılmış söyleşi görüntülerinin belge olarak kullanılmasıyla gerçekçi bir alana oturtulmuştur. Bu görüntülerin bulunduğu VHS formatındaki kasetlerin zamanla yıpranması sonucu görüntü kalitesinin bozulması, filmin genel yapısına bir yaşanmışlık hissi yaymaktadır.

Her ilgi alanındaki başarısı ayrı bir belgesele konu olabilecek Giovanni Scognamillo’nun bu belgesel projesi, yapmış olduğu çizimler ve resimler, kendisinden yola çıkılarak hazırlanmış çizgi romanlar, mizah dergilerindeki karakterlerin canlandırılması, oynamış olduğu Kutluğ Ataman’ın 1994 senesinde çekmiş olduğu “Karanlık Sular” filmi eklenmesi, söyleşilerin cümle cümle kurgulanması ve son halinin sürpriz bir doğum günü partisi çekimleriyle hazırlanmıştır. Bu projenin her planında korku çerçevesinin sınırları çizilmekte ve dışarıda kalan konuları içermemektedir.

Belgesel sözcüğü günümüz toplumunda bir anlatıcının yol göstermesi ile gerçekleştirilen, öğretici yanı ağır basan ve her bölümü açıklamalarla bezenmiş bir televizyon ürünü olarak görülmektedir. Video ağırlıklı çalışıldığı için, televizyon belgeseli ve belgesel sinema arasındaki farklılıklar yavaş yavaş ortadan kalkmaya başlamıştır. Bu iki türün birbirinden ayrılması için gereken, sinema dilinin tam anlamıyla ortaya konulması ve değişik denemeler yapılmasıdır. Sinema, tür ayrımı yapmaksızın, görüntülerle hikaye oluşturmaktır.

Televizyon belgeseli ise en genç izleyicinin bile anlayabileceği seviyede, açıklayıcı bir yapı gözetmekte, ele aldığı konuyu en ince ayrıntısıyla anlatmaktadır.

Sonuç olarak, “Beyoğlu Kontu, Giovanni Scognamillo” yüksek lisans tez projesi, yazılı rapor ve belgesel olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır. Hedeflenen düşünce, belgesel sinema alanına katkı yapmaktır.

KAYNAKÇA

BARNOUW, E., Documentary (A History Of The Non-Fiction Film), New York, 1993.

CERECİ, S., Belgesel Film, İstanbul, 1997.

DONALD, J., Fantasy And The Cinema, London, 1989.

EVERSON, WILLIAM K., Classics Of The Horror Film, New York, 1972

GÜNDEŞ, S., Belgesel Filmin Yapısal Gelişimi, Türkiye'ye Yansıması, İstanbul, 1998.

KING, S., Danse Macabre, New York, 1982.

ÖZKARACALAR, K., Gotik , İstanbul, 2005

ÖZÖN, N., Sinema, Televizyon, Video, Bilgisayarlı Sinema Sözlüğü, İstanbul, 2000.

POE, E.A., Bütün Şiirleri, (Çev. O. Cebeci), İstanbul, 2008.

RABIGER, M., Directing The Documentary, Massachusetts, 1998.

ROTHA, P., Belgesel Sinema, (Çev. İ. Şener), İstanbul, 2000.

SCOGNAMILLO, G., Korkunun Sanatları, İstanbul, 1996.

SCOGNAMILLO, G., Dehşetin Kapıları, İstanbul, 1994.

SCOGNAMILLO, G., Canavarlar Yaratıklar Manyaklar, İstanbul, 2006

ÖZGEÇMİŞ

28 Temmuz 1977'de İstanbul'da doğdum. İlk, orta ve liseyi Kadıköy ilçesinde bitirdim. 1998 yılında Beykent Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema-TV bölümüne başladım. Mezun olduktan sonra çeşitli prodüksiyon şirketlerinde özellikle kurgu operatörü olarak çalıştım. 2007 yılında Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sinema-TV bölümüne kayıt oldum. 2009 yılında Beykent Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema-TV bölümünde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başladım.

Özel ilgi alanlarım, film kurgusu, tek kare animasyon, film yapımı ve yönetimidir.

Yabancı dilim İngilizce olup, evliyim.

Aday: Rüçhan Beste Çobanoğlu